advokatnævnet

DATO: 10.06.2015 **Sagsnr.2015-497**

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har advokat A klaget over indklagede.

Klagens tema:

Advokat A har klaget over, at indklagede har tilsidesat god advokatskik ved efter afsigelse af kendelse i en civil sag at have rettet telefonisk henvendelse om indholdet af kendelsen til den dommer, der havde afsagt kendelsen.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 11. februar 2015.

Sagsfremstilling:

Indklagede repræsenterede virksomhed X som mandatar for G, i en retssag mod virksomhed Y om, hvorvidt der forelå en overtrædelse af forskelsbehandlingsloven i forbindelse med afskedigelse af G. Advokat A repræsenterede en arbejdsgiverforening som mandatar for virksomhed Y.

I forbindelse med forberedelsen af sagen ønskede indklagede at føre speciallæge H som vidne, hvilket advokat A protesterede imod.

Retten i [bynavn] traf ved kendelse af 8. oktober 2014 afgørelse om, at læge H ikke måtte føres som vidne. Af rettens kendelse fremgik bl.a. følgende:

"Det er uomtvistet, at læge [H] har bistået sagsøgeren under sagen, i hvert fald med at pege på eventuelle andre læger, der kunne besvare det af parterne i fællesskab udarbejdede spørgetema.

Retten kan tillade, at en skønsmand, der har afgivet erklæringer under sagen kan føre som vidne. Det er endvidere muligt at føre vidner, som skal afgive forklaring om faktiske forhold i sagen.

Da læge [H] ikke har afgivet erklæring i sagen, og da han ikke skal afgive forklaring om faktiske forhold, findes hans forklaring at være uden betydning for sagen, jf. retsplejelovens § 341, […]"

Kendelsen var afsagt af dommer I, der fremsendte kendelsen ved e-mail af samme dag til indklagede og advokat A. Dommer I anførte i e-mailen bl.a., at forberedelsen var lukket, og at sagen nu overgik til den dommer, som skulle hovedforhandle sagen.

Indklagede ansøgte ved brev af 15. oktober 2014 til Procesbevillingsnævnet om tilladelse til kære af kendelsen. Ansøgningen var vedlagt kæreskrift af samme dag. Af kæreskriftet fremgik bl.a. følgende:

"Efter modtagelse af kendelsen rettede jeg telefonisk henvendelse til dommer [I], og jeg gjorde opmærksom på, at overlæge [H] havde behandlet/udredt kærende, hvorfor han ville kunne udtale sig om faktiske forhold, herunder særligt kærendes lidelse.

Det er således kærendes opfattelse, at kendelsen er afsagt på et ufuldstændigt faktisk grundlag, hvorfor Retten i [bynavn] bør gives anledning til at genoverveje afgørelsen om kærendes bevisførelse under hovedforhandlingen."

Indklagede fremsendte ved e-mail samme dag også anmodningen om kæretilladelse samt kæreskriftet til advokat A.

I brev af samme dag til Retten i [bynavn] bad indklagede desuden om, at hovedforhandlingen blev udsat, indtil Procesbevillingsnævnet havde taget stilling til ansøgningen om tilladelse til kære. Advokat A fik fra indklagede ligeledes tilsendt en kopi af dette brev.

Om den telefoniske henvendelse til retten har indklagede oplyst, at han forsøgte at få afklaret, om der var passager i kendelsen, der ved en fejl var blevet udeladt, og i benægtende fald, hvilken vurdering retten havde foretaget af det faktum, at overlæge H havde behandlet G.

Indklagede har desuden oplyst, at han gjorde dommer I opmærksom på, at overlæge H havde behandlet G, og at dommer I tilkendegav, at hun ikke ved afsigelse af kendelsen havde inddraget dette forhold. Endelig har indklagede oplyst, at han umiddelbart efter telefonsamtalen fremsendte kæreskriftet m.v. til advokat A.

Advokat A fremkom ved e-mail af 16. oktober 2014 til Retten i [bynavn] med bemærkninger til indklagedes brev af 15. oktober 2015 til retten.

Af Retten i [bynavns] retsbog af 20. oktober 2014 fremgik bl.a. følgende:

"Retten er enig i, at retten har lagt til grund, at sagsøgeren alene havde anmodet om førelse af læge [H] som et alternativ til syn og skøn. Retten har således ikke overvejet, at der i anmodningen om vidneførelse tillige skulle afgives forklaring om faktiske forhold om de observationer, som læge [H] har gjort i forbindelse med sin behandling af sagsøgeren. Da afgørelsen om vidneførelse alene er af procesledende karakter, besluttede retten i medfør af retsplejelovens § 222 at omgøre sin afgørelse, således at der nu tilladelse at føre læge [H] som vidne, hvorefter han kan afgive forklaring om faktiske forhold, han har observeret i

forbindelse med sin behandling af sagsøgeren, idet en vidneførelse herom ikke kan anses som uden betydning for sagen, jf. retsplejelovens § 341."

Beslutningen herom var truffet af dommer I.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Advokat A har påstået, at indklagede har tilsidesat god advokatskik ved at foretage efterprocedure, idet indklagede ensidigt henvendte sig telefonisk til dommeren efter afsigelse af kendelsen og herunder fremkom med nye oplysninger.

Advokat A har endvidere anført, at det er en skærpende omstændighed, at indklagede ikke efterfølgende tog initiativ til at orientere advokat A om drøftelsen af sagen med dommer I.

Indklagede:

Indklagede har påstået frifindelse og har til støtte herfor bl.a. anført, at der ikke er tale om efterprocedure, da hans henvendelse til dommer I ikke skete før afsigelse af kendelsen, og da henvendelsen havde til formål at afklare et faktuelt forhold, hvilket var nødvendigt for at kunne udarbejde et præcist kæreskrift.

Indklagede har desuden anført, at advokat A umiddelbart efter telefonsamtalen modtog oplysning herom, idet han i kæreskriftet loyalt gengav at have været i telefonisk kontakt med dommer I. Advokat A havde således mulighed for at varetage sin klients interesser og mulighed for kontradiktion, og hun udnyttede denne mulighed.

Indklagede har endvidere anført, at afgørelsen vedrørte forhold af processuel

karakter, og at dommer I på tidspunktet for telefonsamtalen ikke længere var dommer på sagen.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at indklagede har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved telefonisk at henvende sig til dommer I efter afsigelsen af kendelsen af 8. oktober 2014 om en nærmere præcisering af baggrunden for kendelsen uden samtidig hermed at have inddraget advokat A.

Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, indklagede en bøde på 10.000 kr.

Indklagede kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Indklagede pålægges en bøde til statskassen på 10.000 kr.

På nævnets vegne

Elisabeth Mejnertz